

kib zavezniških in nevtralnih držav na c. in kr. dvoru protestirali odločno zoper torpediranje bolniške ladje „Elektra“ s strani sovražnega podmorskega čolna. To sicer ni bil prvi slučaj, da je sovražni podmorski čoln v avstrijskih vodah napadel mirne ladje. Že dne 12. februarja t. l. je izstrelil nedaleč od Punte Planke brez prejšnjega avarila torpedo na parnik „Daniel Erno“ družbe „Ungaro Croata“, ki se je izognil uničenju samo s spretnim manevriranjem. Kapitan parnika je videl, kakor so številne priče pod prisego potrdile, periskop čolna in tri torpeda. Dne 28. februarja t. l. je lanciral neki podmorski čoln, ne da bi se videlo periskop, istotako blizu Punte Planke torpedo na parnik „Zagreb“ iste družbe. Ladja se je mogla izogniti strelu, katerega tir je opazovalo na krova obilo oseb, samo s hitro obrnitvijo. Dne 5. aprila t. l. je bil na parnik „Daniel Erno“ znova lanciran torpedo od nekega podmorskega čolna, tudi tokrat brez avarila, ki je potem eksploziral na bližnji skalni obali. C. in kr. vlada ni objavila teh dogodkov, ki k sreči niso bili združeni z nikako škodo, v splošno vednost, omejila se je na to, da je obvestila 12. in 28. februarja na lokalne parnike o izvršenih atentatih vlado Združenih držav, ki je vprašanja, ki so nastala iz bojov podmorskih čolnov, ponovno porabljala za posredovanje pri centralnih državah.

Ker se množijo napadi sovražnih podmorskih čolnov na nedolžne in z genfako konvencijo posebno zaščitene ladje in vnaprejo okolnosti, da sovražne države niso prisiljene, kakor centralne, braniti se proti sramotnemu načrtu izstradanja celih narodov, se mora pripisovati uničevanje mirnih ladij, katero ne more na noben način pospeševati vojnih ciljev sovražnikov, samo slepi razdevalni besnost. Ta razlaga se potrjuje zdaj z barbarškim činom, izvršenim na avstrijskem parniku „Dubrovnik“.

Ta ladja, last družbe „Navigazione a vapore Ragusa“ je bila 9. maja t. l. ob 10. uri 30 minut popoldne v kanalu Narente med Sv. Jurijem na otoku Hvaru in rtom Gomena na polotoku Pelješcu od sovražnega podmorskega čolna brez vsakega avarila uničena s dvema torpednima streloma. Prvi torpedo je zadal parnik na strani krmila in je imel za posledico, da se je začela ladja s sprednjim delom hitro potapljati. Vse osebe na krovu so bitele v rešilne čolne, ki so bili spuščeni v vodo. Ko so hoteli ti čolni odplati, je eksploziral drugi torpedo, ki je prišel iz iste smeri, kakor prvi. Valed eksplozije je bil rešilni čoln s krmila s vsemi osebami vržen v zrak in se je razbil. Drugi čoln s 16 osebami je plul proti kopnemu in sprejel potoma dva poneurečena. Barke, ki so pribitele na pomoč, so rešile še nekaj oseb iz vode. Na ladji so bili v trenutku torpediranja poleg posadke parnika, ki je zmanala s kapitanom 19 moških, potniki v enakem številu, med njimi dva duhovnika in več žen in otrok. Tri trupla stopljenih žensk so še pokopana. Od posadke in potnikov se pogrešajo štiri osebe.

Poročilo „Agenzia Stefani“ z dne 10. t. m. priznava dejstvo, da je bila ladja potopljena, in označa za povzročitelja italijanskim pomorskim bojnim silam dodeljeni francoski podmorski čoln, dostavlja pa, da je bil parnik transportna ladja in naložen z vojnimi materialom. Ta navedba je izmišljena in služi očitno namenu, da se pokaže potopljenje za opravčeno. Ladja, mali lokalni parnik, dolg 51 metrov, prostora 480 ton, ni mogel umevno imeti na krovu ne čete ne vojnega materiala. Istotako se to ni zgodilo na neenem prej navedenih parnikov. Sicer posadka pomorskega čolna, ki je ostala, po običaju sovražnih podmorskih čolnov, za časa torpediranja kolikor mogoče oddaljena in povsem pod vodo, ni mogla konstatirati, katere osebe in kak tovor je vozil parnik.

Ako se predstavlja zavratno obstrlejevanje male ladje še samo na sebi za brutalni nasilni čin, kateri je povsem neopravičljiv, v nasprotju s človečnostjo, s mednarodnim pravom, tako je mogoč drugi torpedo na še potapljajoč se parnik, obdani s rešilnimi čolni, imeti samo namen, preprečiti rešitev oseb, katerih življenje bi se

lahko ohranilo. To početje se da označiti samo za premišljeni umor.

Če tudi italijanska vlada v svojem poročilu, gotovo averta si, da naznanja javnosti sramoten čin, posebno poudarja, da je bila francoska bojna ladja, ki je izvršila dejanje, zadeva vendar odgovornost za to italijansko vlado, ker je podmorski čoln, za katerega se gre, operiral v svesti italijanskih pomorskih bojnih sil.

C. in kr. vlada se zavaruje na najostrejši način proti navedenim zločinom, katerim so enaki samo oni, katere so zagrešile ententne države v tej vojni. — Prosi poslaništvo, naj obvesti o tem svojo vlado kar najhitreje.

Radovedni smo, koliko bode ta protest pomagal. Najboljše bi bilo načelo: klin s klinom!

Žena, neprijetnost in slabo razpoloženje so posledice zmanjšanja in slabe prehrane. Mnogo ljudi je, ki na tem trpijo, brez da bi se nato ozirali, mnogo pa takih, ki hočejo bolezen z črevesju škodljivimi, težavami odlašajočimi odvajalnimi sredstvi odpraviti. Vsi ti naj bodo opozorjeni, da imamo izborna, težavna odvajajoča, črevesja neškodljiva mila odvajalna sredstva: Fellerjeva čista rastlinske Rhabarbara-kroglice z zn. „Ela“-kroglice so sigurnega ali miliga vpliva, ne pripeljejo k navadi do odvajalnih sredstev, pa tudi ženske in otroci jih radi jemljejo. Vedno zopet čujemo o odkodovanju črevesja vseh naših krepko plivajočih odvajalnih sredstev in zato je bilo treba, opozoriti zopet enkrat na Fellerjeve mila „Ela“-kroglice. 6 štakljic tega izbornega težavnega sredstva stane franco 6 k 40 h. Huroci se jih le pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elan-ter št. 241 (Hrvatstvo). Tudi Fellerjeve bolečine odpravljajoči rastlinski česnični fluid z zn. „Ela“-fluid, 12 steklenic za samo 6 kron franco, se zmore obremeniti naročiti, da se ima to izborna domača sredstva vedno pri roki, kadar se dobi valed prepiša ali motrele bolečine. Tuoče prijateljev in pristaev imajo ti Ela-preparati.

Naši junaki na bojišču.

(Originalni dopisi iz bojišča in poročila junaških bojev.)

I.

Spodnještajerski junaki kot letalci.

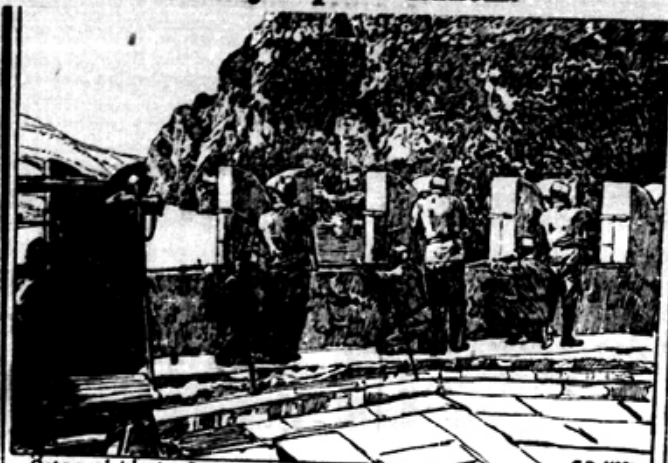
Od hrabrih spodnještajerskih vojakov, ki se borijo na severnem bojišču za čast premalo naše domovine, to pa v zraku kot letalci, sprejeli smo sledečo dopisnico: „Severno bojišče 8. maja 1916. — Uredništvu „Štajerca“! Iskrene pozdrave vsem čitateljem našega najboljšega lista „Štajerca“! Vam pošiljamo iz severnega bojišča: Zrakoplovci: rft. Jerenec od Sr. Barbare v Haluzah, gft. Al Vaupotič iz Ormoža, korp. M Petrinčič iz Bečice, vsi prav zdravi. Želimo Vam vse najbolje! — Tadi mi pozdravljamo vrle junake najbolje!“

II.

Dne 28. aprila 1916. Iskrene pozdrave na Biselance in za moje znance ter sorodnike, če glih še stojim neprestano 17 mesecev v fronti, hvala Bogu zmirom zdrav. Velikonočne praznike ste imeli upam tudi da zelene. Ali pri nas so bili osenehi! Želim vam čase prav mile, — Da bi želje vaše se spopolnile — Da bi srečno v do-

*) Priznava cenjene prijatelje v fronti, da nam i nadležno pošiljajo poročila o bojnih in drugih dogodkih. Naš list bode s tem povzročil zvezo med ljudmi v domovini in vojski na fronti. Op. ured.

Iz bojev proti Lahom.

Österreichische Beobachtungsposten auf einem Hausdache an der Tiroler Kampffront.

movini — Na nas nikoli pozabili — Vesela vigrad vas naj spremlja — Na potu vašega življenja! — Tisoč pozdravov vam pošiljam; vedite, — Da se še na vas spominjam — Ljubi Bog vas naj živi. — Vse sovražnike naj pokori! — Z Bogom! Pisal Dernikovič Ant., vormeister, feldhaubitiz vojna pošta 32.

III.

Hrabri strelci.

Iz bojišča se nam piše: Eden izmed vrlih slovenskih fantov zugsführer Cilenšek Pon-grac služi pri c. k. domobranskih strelcih št. 4 že 6 mesecev v bojni črti. Doma je iz Griž pri Celju na Sp. Štajerskem. Zmiraj je eden prvih v bojni črti in bil je že mnogokrat po-hvaljen od gg. generalov.

Kakor zmiraj, tako tudi na 7. aprila 1916 bil je poslan na patroljo s 12 možmi, katere si je on sam izbral. Imel je nalogo, pregledati prednje sovražne postojanke in ako je mogoče priti polentanju za hrbet. In popoldne ob 4/7. uri je odkorskal na svojo tečajno in nevarno pot. Preiskal je glavne črte in tudi srečno pri-spel sovražnika za hrbet, kar ga je stalo dosti truda in trpljenja. Med potjo, ko se je vračal, zadal je na en sovražni oddelek, s katerim se je spustil v boj. Bilo se je še bači, da bode premagan; ali v tistem hipu akoč kot ranjen lev med nje, vzdigne puško nad poveljnikovo glavo ter mu jo razdrobi. Sovražniki vidič, da je njihov glavni mrtvec, začnejo se po malem umikati. Ko Cilenšek to zapani, vdari s svo močjo nanje in jih v hudem boju premaga ter reši naša dva oficirja in 6 mož. Vkljub vsem težavam in ranam se vrne k posadki v pravem času s jako važnim poročilom, približno koliko možan in v kakem položaju da se nahaja sovražnik, naka smo jih potem brez vsakih izgub lahko pre-magali vkljub njihovi premoči. On pa je bil po-hvaljen in sam generalmajor ga je postavil za vzgled vsem njegovim tovarišem. Upam, da bode tudi v kratkem odlikovan. Čestitam jaz in nje-govi tovariši njegovim starikom, da imajo tako izvrstnega in hrabrega sina! Obrt. F. Schei-chenbauer.

Bojni Senatorij Afleniz

Poljedelski nasveti.

Paradižnica ali rajsko jabolko je sad in južnih dežel in potrebuje vled trga mnogo toplote in svetlobe, da more rasti in se razvijati. V višjih legah in pokrajinah, kjer je kratko poletje, izkorijo dostikrat samo zgodaj nastajajo sadovi. Iz pomembnih cvetočih sadov pa ostanejo zeleni in podležji, kakor rastline same prvemu jesenskem mrazu.

V prejšnjih letih se je svačalo k nam iz južnih pokrajin, posebno iz Italije velike množine zrelih paradižnic, kar se je zvečda sedaj začelo. Zato rabi se moralo v na toplem ključih vrlih ob zidovih in ob bližnjih stenah in topleh bregovih, pobočjih in opuščenih vinogradih, ki ledijo proti jugu, saditi prav mnogo paradižnic, da bi se moglo pokriti veliko tuzemsko potrebo.

Žilavi odporni

boji naših junaških čet na južno zapad-ni fronti so gotovo občudovanja vredni. Zato tudi zabrbni Lah ni pridobil niti pedi zemlje, katero se mu ni prostovoljno pustilo. Ker so bili v dosegljivih bojih na južnem za-padu naši junaški vojaki v veliki manj-šini, je samo ob sebi umevno, da so stali le v defenzivi. V bojih se porablja se-veda vsako najmanj-šo prilikost, ki bi bila za odpor ugod-na. Naša alika kaže avstrijako opazoval-no straho na neki hišni strehi ob ti-rolski bojni fronti.

Vesela vi-
vašega živ-
um; vedite,
Ljubi Bog
pokori! —
vormeister,

med vrlih
šek Pon-
slov štev.
iz Griž
je eden
krat po-

urila 1916
i, katere
pregledati
e muogoče
ob 1/7.
nevarno
ečno pri-
talo dosti
je vračal,
sterim se
da bude
t ranjen
eljninkovo
ideči, da
umikati.
jo nanje
naša dva
m in ra-
s jako
lan in v
i, nakar
prema-
bil po-
stavil za
da bude
in nje-
tjo tako
šchei-

ih dežel
tlobe, da
krajnih,
sgodaj
adovi pa
prevenu

iz južnih
ib para-
se mo-
b hilnih
ih vino-
radnic,

dporni
naških
zapid-
gotovo
vredni.

hrbni
bil niti
katero
prost-

Ker
de njih
em za-
unaški
manj-
obsebi
o stali
vi. V
dja se
manj-
ki bi
ugod-

kaže
zoval-
neki
ob ti-
fronti.

mlade rastline so zelo občutljive proti mrazu in se jih na noben način ne sme poprej saditi na prostem, dokler niso popolnoma varne pred nočnim mrazom. To bi se priporočalo z 20. majem.

V gnojnih gredah vrtnarjev so bile paradajžnice že posajene v marcu — dostikrat še prej — in so rasle sedaj že prav lepo. Večinoma so valed bujne rasti že nekoliko pregoste, tiščijo druga drugo v višino in po- stanejo vsled tega njih stebila slaba in njih korenine dolge. Take rastline pa niso prav sposobne za uspešno gojitev paradajžnic.

Na setveni gredi pregosto stoječe rastline bi se naj začetkom maja previdno izkopalne in presadile v posebno gnojno gredo. Tudi se priporoča jih vsaditi v male cvet- lične lonce in to je posebno priporočljivo za sajenje v domačih vrtovih. Sajenke obdržijo po presajenju zemljo med številnimi, na novo nastalimi koreninami močno skupaj in izraslejo vsled tega hitreje in gotoveje.

Če tudi mi semlja posebno dobra, se vendar sadi paradajžnice z najboljšim uspehom, ako se mesta, kjer se sadi, o, pogojijo z nekoliko sprimelimi gnojem.

Naj se rastline ne sadi gosteje kakor na 50 cm razdalje. K vsaki rastlini se naj postavi močen kol, na katerega se privežejo mladice. Ob zidovih, pa tudi na vrtnih gredah se lahko paradajžnice vzgojijo v obliki ograj, ako se jim da primerno podnožje.

Pri sajenju ob kolih se pusti na vsaki rastlini samo 2 do 3 glavne mladice, ter se naj odurani kakor mo- goče zgodaj vse druge mladice, ki še sicer zrastejo, po- sebnost pa vse v obilnem številu rastoče izraske. Te ne rodijo ničesar ali ne rodijo dovolj začasnno in odvzamejo listju glavni mladik za sorenje sadov potrebno luč.

Ako se rastline o priliki pogojijo z redko gnojivco ali z razmočenim kurjem gnojem, so za to posebno ob- času polne rasti zelo hvalne.

Še nekoliko krompirja.

Na Srednjem in Spodnjem Štajerskem je nasad krompirja večinoma dokončan in na razveseljiv način bil v nekoliko večjem obsegu izvršen kakor se je to zgodilo poprej. Vsa poljedelci, ki je letos obsejal ne- koliko večjo površino svojega zemljišča s krompirjem, bo v jeseni zaradi trga vesel in celo oblašoval, da ni obsejal nekoliko več semlje s krompirjem.

Sedaj še gre! Kdor ima prosti krom- semlje in se- menski krompir sam ima ali ga mora dobiti od sosed, naj še posadi nekoliko krompirja.

Poljedelci, ki se ravnajo po tem nasvetu, ravnajo svojo lastno korist in pomagajo pri snagi nad našimi so- vrstniki, ki hočejo, da bi mi poginili od lakote. Za- torej masadite še nekoliko krompirja!

Otos Bruders,

strokovni učitelj in vodja proizvodnega mesta za na- sad zelenjave in krompirja pri c. kr. namestništvu.

4. vojno posojilo.

Glasom uradnih poročil je imelo dosežanje vpisovanje na 4. vojno posojilo zopet uredno lepi uspeh. Vpisalo se je doslej čes

3300 milijonov kron.

Ker pa še niso vsi uspehi znani in ker pri- hejajo še vedno nova naznanila, odločil se je finančni minister, da z osirom na množčevostne prokaje podaljša rok vpisovanja na 4. vojno posojilo

do 23. maja.

Gotovo je že danes, da so Avstrijski narodi zopet dokazali, da se ne dajo premagati in da ne pustijo nikdar itak zmagovite domovine na cedilo. Zato pa naj vsakdo porabi še teh par dni do 23. maja in naj podpisuje vojno posojilo, ki se tako krasno obrestuje. Tako bomo dosegli

velike gospodarske zmagi!

Razno.

Prebiranje rojstnih listnikov 1897 do 1898 na Štajerskem izvršilo se bude po sledečem na- črtu: V mestu Celje dne 22. maja, za oko- lico Celje v Celju od 23. maja do 10. ju- nija; v Trbovljah od 13. do 15. junija; v Braslovčah od 17. do 19. junija; Laufen od 21. do 23. junija; v Šmarju od 25. do 29. junija; v Brežicah od 1. do 3. julija; v Kosjem od 5. do 6. julija; v Sevnici od 8. do 9. julija; v Šoštanjju dne 22. in 23. maja; v Velenju (rudnik) dne 24. maja; v Slov. Gradcu dne 25. in 26. maja; v Mariboru od 28. do 30. maja; v Lju- tomernu od 1. do 4. junija; v Ptujju (me- sto) dne 6. junija; v Ptujju okolica od 7. do 17. junija; v Ormožu od 19. do 21. ju- nija; v Rogatcu dne 23. in 24. junija; v

Konjicah od 26. do 30. junija; v Mari- boru okolica od 10. do 17. julija; v St. Le- nartu sl. gor. od 18. do 20. julija; v Slov. Bistrici od 21. do 24. julija; v Mariboru (mesto) od 25. do 27. julija.

Teča v Mariboru. „Grazer Tagblatt“ od torka poroča: Predvčerajem zvečer divjala je nad Mariborom in okolico teška nevihta s točo, ki je pričela ob pol 9. uri zvečer in je z bliskom in gromom več kot četrť ure trajala. Padanje toče, ki je bila velika kakor lešniki, je bilo slišati kakor obstreljevanje. Do- slej še ni dognano, koliko škoda je nevihta na kulturni napravila.

Velika tatvina v Ljubljani. Gostilniškemu najemniku Alojzu Zorčič v kolodvorski ulici v Ljubljani je nekdo iz spalnice kaseto ukradel. V tej kaseti se je nahajalo okoli 4000 K goto- vega denarja, nadalje tri braunlične knjižice za vredn 10.700 K in drugi vrednostni predmeti za 3000 K.

Smrtina nesgoda. V rudniku grofa Henckl v Waldensteinu na Koroškem uslužbeni delavec Koluman Konrad prišel je v transmisijo, ki mu je obe roki in več reber zlomila ter pljuča raz- trgala. Kmalu nato je umrl. Bil je čes 40 let v rudniku uslužben.

Dva milijona sveč zgorelo. K.B. z dne 14. t. m. naznanja: Lyonski list „Nouvellete“ poroča: V francoski fabрики voščtenih sveč Fournier v Marceillu izbruhnili je požar, katerega število so bili eno gospodarsko poslopje, okoli 2 milijona kilogramov sveč in sodarstvo. Škoda je ogromna.

Novarni tat se klati v Halozah in so- sednih krajih ptujakega okraja okoli in izvršuje najrazličnejše tatvine ter vlome. Tat je neki Johan Ivanšič, po domače Lah, ki je de- sertiral od fronte in je izvršil še celo vrsto vlovov ter tatvin v St. Vidu, pri Sv. Trojici itd. Zna se izborno skrivati pred orožniki. Ljud- stvo je že v precejšnjem strahu pred njim. Treba je, da ljudstvo pomaga pri zasledovanju sločinca in sporoči orožnikom takoj vsako vest o nje- govem bivanju. Na ta način ga bude roka pra- vice kmalu zasledila.

Sovražniki polnatega časa. Iz Raaba se poroča: Ko se je v nedeljo, dne 30. aprila, v cerkvi oznanilo, da vpletjejo vsi uradi cvrči po- letni čas, opomnil je fajmošter, da se bude za sedaj še starega časa držati. V ro- snici kaže še sedaj domača cerkvena ura stari čas in urar jo ne sme naprej pomakniti. Ko je po Božji službi občiniki slega vladino odredbo prečital, so se mu kmetje naravnost smejali. — Iste služaj se je zgodil v občini Niedeau. Tam je fajmošter tudi teden za „Rdeči križ“ za 8 dni preločil. . . . To so čudne stvari, ki si jih dovolijo pač le gotovi psamezni gospodje. Zdaj, ko mora in šeli vsakdo preljudi domovini ko- ristiti, moralo bi se take gospode, pa naj bo- dejo potem duhovniki ali kaj drugega, edo- stavno na fronto poslati. Kajti hvala Bogu smo v Avstriji, ki je civilizirana država in v kateri so vsi državljani pred postavo enaki. . . . Tako vsaj se nas je učilo!

Češka „Živnostenska banka“ in Zajfa. Pre- tekli teden prinisel je neki list v St. Pöltenu vest, da se je v tamošnjem skladišču za trgo- vino in industrijo napravilo oblastveno preiskavo, pri kateri se je našlo toliko važnih življenjskih sredstev, da je pač sum opravičen, vse to blago se je nakupilo od lastnikov v namene navijanja cen in ga sbralo v skladišču. Zanimivo je, da je imela tam znana češka „Živnosten- ska banka“ spravljena več kot 60.000 ki- logramov Zajfe, nekaj drugih dunajskih trgovin in domačih prekupčevalcev pa mnogo tisočev kilogramov kave, sladkorja, šokolade itd. Oblast je vse to blago zaplenila in proti lastni- kom kazensko preiskavo pričela.

Prave besede okrajnega glavarja. Iz mesta Steyr se poroča: Ob priliki svojega vpoklica k namestništvu poslovil se je doseďanjši vodja okrajnega glavarstva mesta Steyr, namestniški svetnik dr. Rudolf pl. Kölbl v sadnjem urad- nem listu s prisrčnimi besedami. Israša prebi- valstvu toplo zahvalo za patrijotično in krščan- sko vojno delo v zaledju in priznanje za njega požrtvovalnost. Nadalje pravi: „One osebe v okraju pa, katerih k sreči ni veliko, ki na se-

bični, nepatrijotični in nekrščanski način ama- trajo vojno le za ugodno konjunkturo ter jo skušajo za neopravičene, povisane dobičke israbiti, ki nimajo za bedo domovine in svojih soljudi nobenega razuma in proti katerim se bo- riti v okraju je bilo eno mojih poglavitnih na- log — naj bi bile i znanprej od poklicanih or- ganov pri vsakem koraku zasledo- vane ter — naj bi bile še tako bogate in mo- gočne — od ostalega poštenega in dobro mis- lečega prebivalstva s njim kot kužni buli na drugače zdravem truplu države primernim zaničevanjem kaznovani.“ — To je krepka beseda, poštena beseda c. in kr. avstrijskega uradnika, ki ne sme biti nikdar za- govornik pijavk in parasitov! To je pošteno miš- ljenje avstrijskega glavarja, ki mu leži blagor domovine, torej tudi blagor trpečega prebivalstva na srcu! Ta moč je res — moč na pravem mestu in s pravim, pogumnim srcem!

Kako govori policijski predsednik — v Mün- chenu. „Tagl. Rundschau“ poroča: Policijski predsednik v Münchenu v. Grundherr imel je na nekem javnem shodu govor, v katerem je prebivalstvu najno priporočal enostavnost in zmernost ter je gotovo izgrede ostro kritiziral. Dejal je med drugim: „Čete amatrjo svoj boj kot boj za višje blaginje, za plemenitost in kul- turo. Zadene jih hudo, ako opazijo v domovini nasprotje vsega tega. Radi trijo vojski za pri- jateljstvo enostavnosti in zmernosti, ali za ode- ruhe in vživalce, za sebične in površne zapravljivce in špekulante, za oba- ne, koketne ženske šrte prinašati, jim pade težko, kajti te niso šrte vredni. Godbene predstave popolne v kavarah, kjer našemljene ženske, dekleta in otroci, združeni s lahkomis- elnimi zapravljivci za visoko ceno v razkojnu pijančujanju. Na drugi strani pa 4000 do 5000 šen vojakov in malih obrtnikov, ki se na vsak tržni dan v razem jutru še od 1. ure naprej na sejmistič zbiraajo, da drugo jutro kosček me- sa za ceno dobijo, katero zamorejo plačati. . . . Omenil bi tudi nekaj zapravljivcev (Lebensmänner), ki so znali svoje „neobhodno potrebnost“ do- kazati ter se vdajajo poleg lepemu življenju še lovskemu športu in drugim zabavam. Ljubi „jar“ je bila njih edina skrb. Posrečilo se nam je, da smo jih spravili v strelske jatke.“ Pač krasne besede, ki bi se jih tudi pri nas rado ališalo!

Norčevanje mu je minulo. Pred večimi leti isginit je iz Doberne (Neuhau) tamoš- nji vrtnar N. Pirtušek. Preje še je izvršil celo vrsto goljufij in zapustil mnogo dolgov. Dalje časa se ni ničesar o njemu ališalo. Potem pa so dobivali opetovano njegovi upniki iz Bel- grada dopisnice od njega, na katerih se je iz- njih norčeval in dejal, da si naj svoj denar po- iščejo. Pirtušek, pristni srbofilski hujskač, ki se je sicer iz sebičnih namenov tudi Nemcem pri- lisoval, bil je pobegnil k svojim arabkim „bra- tom“. Z sločinako pridobljenim denarjem izvr- ševal je v Belgradu veliko vrtnarijo, si nakupil lep hotel in živel razkošno v polni varnosti. Ali — časi so se spremeniili. Avstrijani in nemake krogije segajo daleč. Danes vladamo mi v Bel- gradu. Naša oblast je valed tega Pirtušeka v Belgradu aretirala, čeprav si je bil na Srb- skem novo ime Pirtovac dal. Te dni se bude sločinca prepeljalo v Celje, kjer bude v prostori- h preiskovalnega zapora o minljivosti vse krasote premišljeval. Norčevanje iz poštenih ljudi pa mu je gotovo že minulo. . . .

Reparaki navijaleci cen. Dunajska „Reicha- post“ od 5. maja piše: „Neka družba slo- čincev se je vrgla na trgovstvo in hoče v par urah milijone pridobiti. Zadnjič je celo neki Richard Katz v čisto judovskem listu „Pra- ger Tagblatt“ pisal, da je samo v Pragi valed vojne najmanje 30 novih mi- lijonarjev nastalo, ne da bi se govorilo o onih, ki so svoje prejšnje milijone pomnožili ali „samo“ skoraj en milijon zgrabili. Fako mora to šele na Dunaju biti? Potem pač ni čudež, da si ostalo prebivalstvo niti najneobhodnejše vsakdanje stvari ne more nakupiti.“ — Tudi v naših krajih so podobne razmere. Ko bi nam to slavno cenzura dovolila, znali bi jih prav na- tanko popisati!

„Teden Rdečega Križa“ je imel v Ptujju prav izborni uspeh. V mestu samem so deklice